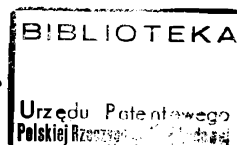

6 maja 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F41g 1/32

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9867.

Telefonfabrik Aktiengesellschaft
(Budapeszt, Węgry).

Kl. 72 f 6.

Celownik i muszka celowniczego przyrządu broni palnej, umożliwiające celowanie po ciemku.Zgłoszono 6 sierpnia 1925 r.
Udzielono 16 stycznia 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy celownika i celowniczego przyrządu broni palnej, dającego możliwość celowania po ciemku. Na celowniku tym są umieszczone świecące się po ciemku kreski, wykonane z odpowiedniej świecącej się masy. Dotychczas używane tego rodzaju przyrządy miały tę wadę, że nie dawały możliwości ujęcia w przybliżeniu celu i określenia odległości od niego, a to z powodu niewłaściwego ukształtowania świecących się kreszek i nieprawidłowego umieszczenia takiego celownika na lufie broni.

Wynalazek niniejszy usuwa te braki, dopuszczając dostatecznie dokładne uregulowanie broni w stosunku do ostrzeliwanego po ciemku celu.

Istota pomysłu polega po pierwsze na

rozmieszczeniu na płytce ze szczerbiną, osadzonej na podstawie celownika, świecących kreszek, które się wykonuje z obu stron szczerbiny tak, iż leżą one na jednej poziomej prostej linii oraz na tem, że kreska na płytce, osadzonej na podstawie muszki, wykonana prostopadle do pierwszych dwóch kreszek, jest położona w płaszczyźnie, przechodzącej przez środek odstępu między kreskami płytki ze szczerbiną, a po drugie na tem, że płytkę muszki można przesuwac co do wysokości.

Wymienione trzy kreski tworzą układ, odpowiadający linii względnie szeregowi punktów, służących za podstawę do celowania przy świetle dziennem; w ten sposób we dnie i po ciemku celuje się w zupełnie jednakowy sposób. Przystawienie

płytki osadzonej na podstawie muszki umożliwia ustawienie celowniczego przyrządu na pożądaną odległość strzału przy celowaniu po ciemku, nie zmieniając bynajmniej położenia szczerbiny celownika. Przy dostatecznym opuszczeniu wdół płytki przy muszce, muszka zostanie odsłonięta tak, że można strzelać przy świetle dziennem nie potrzebując zdejmować tej przystawki.

Fig. 1 rysunku przedstawia przykład wykonania szczerbiny celownika, fig. 2 — płytki muszki, fig. 3 — płytkę muszki według fig. 2, osadzoną na podstawie muszki, fig. 4 — odmianę sposobu osadzenia płytki ze szczerbiną na podstawie muszki, fig. 5, 6, 7 i 8 podają przykłady umieszczenia świecących kresk na płytkach szczerbiny i muszki, a mianowicie fig. 5 i 6 podaje rozkład ich na płytkach celownika w przekroju i w widoku, a fig. 7 i 8 — na płytkach muszki. Wreszcie fig. 9 i 10 pokazują w widoku i przekroju jeszcze jedną odmianę sposobu wykonania płytki szczerbiny.

W myśl wynalazku świecące kreski zarówno na płytce ze szczerbiną, jak i na płytce muszki (fig. 1 i 2) są wykonane jako linie położone w pierwszym przypadku z obu stron szczerbiny celownika, przypadające na jednej prostej linii poziomej, położonej na wysokości wrębu szczerbiny, służącej do celowania we dnie. Na płytce muszki umieszczona jest również prosta świecąca kreska, prostopadła do dwóch poprzednich kresk i w płaszczyźnie przechodzącej przez środek odstępu pomiędzy nimi.

W postaci wykonania podług fig. 1 płytka ze szczerbiną 4 jest zaopatrzona w sięgające wdół występy 5 i 6, pomiędzy którymi może mieścić się podstawa celownika. Występ 5 ma wyskok 7, nawprost którego w występie 6 jest osadzony trzpień 8, odsuwający i wsuwający się pod naciskiem (niepokazanej na rysunku)

sprężyny zapomocą główki 9. Przy osadzeniu płytki 4 na ramce celownika, wyskoki 7 i 8 chwytają tę ramkę zdołu, przytwierdzając w ten sposób do niej płytkę 4. Po odciągnięciu sworznia 8 zapomocą główki 9, płytkę 4 można łatwo zdjąć z ramki.

W przykładzie wykonania podług fig. 5 trzpień 8 ma kształt śruby, wkręcanej w kierunku do osi płytki.

W przykładzie wykonania podług fig. 2 i 3 płytka 10 jest osadzona pomiędzy dwoma ramionami 11 dostatecznego pierścienia 13, osadzonego przesuwalnie na lufie broni; płytka 10 jest przytem osadzona na trzpieniu, przechodzącym przez ramiona 11, jeden koniec którego zaopatrzony jest w główkę 14, drugi zaś koniec wkręca się w odpowiednie ramię płytki; przy lekkim odkręceniu trzpienia płytka 10 może obracać się dokoła niego; wkręcając ponownie trzpień ten w ramię, można płytce nadać pożądanę nachylenie.

Każde z ramion 11 ma przedłużające je nasady 15, które przy przesunięciu pierścienia 13 na lufie 12 wchodzą w wycięcia z obu stron podstawy muszki 16, ujmują ją ztyłu swemi zaczepami 17 i po zakręceniu trzpienia 14 przytwierdzają przystawkę całą nieruchomo do lufy.

Przy obluźnianiu lub dokręcaniu płytki z kreską 10, kreskę można ustawiać niżej lub wyżej, co umożliwia celowanie na odległość mniejszą lub większą; gdy płytka 10 leży na lufie, przyrząd celowniczy może służyć do strzelania przy świetle dziennem.

W postaci wykonania podług fig. 4 płytka z kreską 10 obraca się na nagwintowanym sworzniu 24 w strzemienu 19, 20, założonem na podstawę muszki. Jedno ramię 20 strzemia połączone jest przegubowo z poprzeczką 21, przyczem obydwie ramiona 19 i 20 ujmują dolną część podstawy muszki i odsłaniają z obu stron muszkę 18. Ustawienie przystawki i płyt-

ki kreskowej w pożądanym położeniu osiąga się przez przykręcenie śruby 22.

Ramiona 19 i 20 posiadają ukośne szczeliny prowadne, których dolne krawędzie zaopatrzone są w kilka progów ze wskazaniem na nich odległościami celowania. Przy przełożeniu trzpienia śruby 24 do progu wyżej położonego muszka z kreską zostaje ustawiona na większą odległość.

W celu odślonięcia muszki 18 do celowania przy świetle dziennym, płytkę 10 należy opuścić na lufę 12.

Przednie części strzemięcia występują nieco poza górną krawędź muszki 18 i służą do jej zabezpieczenia.

Fig. 5 — 8 podają sposoby wykonania płytek ze szczerbiną, na których świecące kreski są umieszczone w sposób bardzo prosty i są zupełnie zabezpieczone, przyczem świecąca masa wypełnia przezroczyste i z obu końców zamknięte rurki.

W każdej płytce z kreskami są wiercone kanały, w których umieszcza się wymienione rurki, napełnione świecąca masą. Po osadzeniu w takim kanale odpowiedniej rurki, otwarty jego koniec zostaje zamknięty śrubką 26 lub w inny jakiś sposób (fig. 8). Wyjęcie zużytych rurek i zamianę ich dokonywa się po wykręceniu korków 26. W przedniej ścianie płytek znajdują się szczeliny 25, przez które można widzieć osadzone w kanałach rurki.

Fig. 9 i 10 podają rozmaite kształty płytek, łatwych do wykonania przy masowym wyrobie w sposób tani i szybki. Fig. 9 przedstawia widok z przodu, a fig. 10 — przekrój płytki celownika.

W tej postaci wykonania płytka celownicza składa się z trzech cienkich jednakowego wymiaru i kształtu płytek 27, 28, 29 z materiału przejrzystego i równocześnie możliwie ciągliwego, np. z celuloidu, przyczem w płytce środkowej 28 znajduje się szczelina 20 napełniona świecąca masą.

Przedstawione na fig. 10 wymiary grubości materiału są oczywiście przesadzone, gdyż w rzeczy samej płytki 27, 28, 29 są nadzwyczaj cienkie.

Oczywiście płytka tylna 29 może być wykonana z materiału nieprzejrzystego; następnie zamiast trzech płytek można użyć tylko dwóch 27 i 28 i w tym przypadku dla umieszczenia świecącej masy służy nie szczelina 30 lecz odpowiedni rowek.

Płytką dla muszki może być wykonana również w sposób zasadniczo podobny do sposobu podanego na fig. 9 i 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płytki do celowniczych przyrządów broni palnej do celownika i muszki, umożliwiające celowanie po ciemku, znamienne tem, że umieszczone są na nich kreski świecące, ukształtowane prostolinijnie, przyczem na płytce celownika kreski są umieszczone po obu stronach szczerbiny, na jednej poziomej linii, na płytce zaś muszki kreska świecąca położona jest prostopadle do zespołu dwóch pierwszych kreszek i w płaszczyźnie przechodzącej przez środek odstępu od siebie tych kreszek.

2. Płytki według zastrz. 1, znamienne tem, że płytkę z kreską przy muszce można przestawiać co do wysokości.

3. Płytki według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że wytwarzająca kreski świecące o kształcie linii masa jest zamknięta wewnątrz rurek, sporządzonych z przezroczystego materiału, które są osadzone w płytkach w taki sposób, że dają się łatwo zamieniać na rurki nowe.

4. Sposób wykonania płytki według zastrz. 1, znamienny tem, że płytka składa się z oddzielnych, pokrywających się wzajemnie płaskich płytek, przyczem w jednej z nich znajduje się otwór, napełniony świecąca masą.

5. Sposób wykonania płytek podług zastrz. 4, znamienny tem, że składa się z trzech płytek, z których średnia ma otwór, przechodzący nawylot, przeznaczony do napełniania go świecąca masą, zewnętrzne zaś wykonane są jedna z materiału przejrzystego, druga zaś z nieprzejrzystego.

6. Odmiana płytki według zastrz. 5, znamienna tem, że obie zewnętrzne płyty są z materiału przejrzystego.

7. Sposób wykonania płytki według zastrz. 1 i 4, znamienny tem, że składa się ona z dwóch tylko płytek, z których jedna posiada rowek do napełniania go świecąca masą.

8. Sposób wykonania płytek według zastrz. 1, znamienny tem, że płytka kreskowa przy muszce osadzona jest obracalnie w sposób, umożliwiający ustawia-

nie jej w każdym dowolnem położeniu na poziomym i położonym wpoprzek osi lufy trzpieniu.

9. Sposób wykonania płytek według zastrz. 1 i 8, znamienny tem, że obsada płytki przy muszce zaopatrzona jest w boczne skrzydełka, w których umieszczone są do nastawiania wodzidła, w których się osadza oś obrotu ruchomej płytki z kreską.

10. Płytki według zastrz. 1 i 9, znamiennie tem, że znajdujące się na obsadzie płytki przy muszce boczne skrzydełka służą do zabezpieczania zwykłej muszki.

Telefonfabrik
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

